Från Osmanska riket till Riket Erdogan/Turkiet

Erdogan säger nej till Sverige som medlem i Nato

Stockholmaren Abdullah Bozkurt är en av dem som Turkiets president Erdogan kan använda som en bricka i spelet om ett svenskt Natomedlemskap. Bozkurts kritiska rapportering om den turkiska regeringen har gjort honom till presidentens uttalade fiende. Turkiet har begärt att Sverige och Finland utlämnar ett 30-tal turkiska medborgare. Det rör sig om personer som av den turkiska regeringen anklagas för att tillhöra terrorstämplade Kurdistans arbetarparti (PKK) och den så kallade Gülenrörelsen, rapporterar nyhetsbyrån Reuters. Fler än 100 journalister har fängslats och i stort sett alla medier kontrolleras av presidenten.

Slaget vid Manzikert stod den 26 augusti 1071 mellan å ena sidan den bysantinska armén under kejsar Romanos IV, där det även ingick vikingar och armenier, och den seldjukiska armén under Alp Arslan å den andra. Manzikert (dagens Malazgirt i provinsen Muş i östra delen av Turkiet) var ett viktigt handelscentrum i kungadömet Armenien och senare i det östromerska riket, det vill säga det Bysantinska riket.
Slaget utkämpades i närheten av staden den 26 augusti 1071. Seldjukerna segrade och kejsar Romanos togs tillfånga. Bysantinarna led ett förkrossande nederlag, vilket medförde en omfattande religiös och etnisk omvälvning i Anatolien i och med att de muslimska seldjukerna vann kontroll över området. Slaget ledde till upprättandet av det seldjukiska sultanatet Rum i Anatolien och anses vara början till slutet för det bysantinska riket.

För Bysans var förlusten av Anatolien ett ödeläggende slag eftersom området var den tätast befolkade delen av riket. Oförmögen att återta de förlorade landområdena såg sig den nye kejsaren, Alexios I Komnenos, nödd att be om hjälp från väst. Påven Urban II svarade med att uppmana kristna till att befria det heliga landet från muslimskt styre, vilket ledde till korstågen.

Osmanska riket vid höjden av sin makt år 1683.

eller Ottomanska riket, var en 600-årig islamsk stormakt som uppstod i Anatolien i slutet av 1200-talet och bestod till den 29 oktober 1923. När riket var som störst omfattade det stora delar av sydöstra Europa, Mellanöstern och arabvärlden, norra Afrika, Kaukasus och hela Mindre Asien (Anatolien). Dess flottor behärskade såväl Medelhavet som Svarta havet (som tidvis var helt omslutet av Osmanska riket) och Kaspiska havet. Rikets stormaktsstatus befästes genom dess erövring av Konstantinopel år 1453, en händelse som innebar det definitiva slutet på Bysantinska rikets tusenåriga historia. Förr kallades det dock oftast Turkiska riket (eller enbart Turkiet)

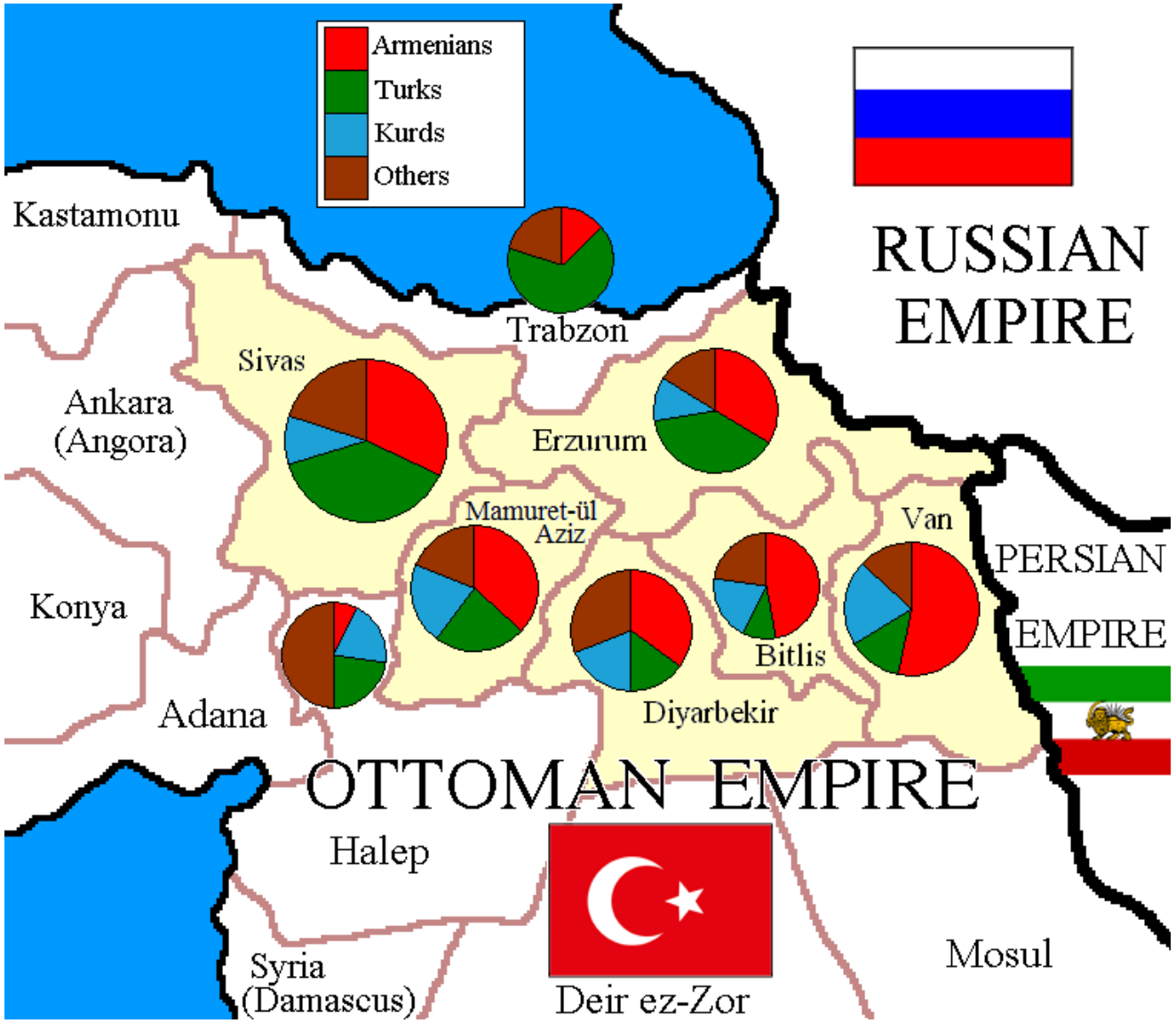

Etniska grupper i nuvarande östra Turkiet år 1912.

Som en följd av osmanernas höga tolerans invandrade under 1400- och 1500-talen stora grupper av judar och muslimer från övriga Europa till det Osmanska riket då dessa folkgrupper förföljdes i sina tidigare hemländer. De togs emot med öppna armar och fann en fristad i det Osmanska riket. Under flera århundraden var Osmanska rikets militära styrka överlägsen sina grannars. Elitsoldaterna, janitsjarerna, utgjorde kärnan av den osmanska armén och satte skräck i de kristna härerna genom sin kallblodiga skicklighet i strid som de fick genom att ägna hela sina liv åt strid och träning. Den osmanska dynastin var från början av turkisk härkomst men genom politiska giftermål och anammandet av de erövrade folkens kulturer utvecklades osmanerna snart till en mångkulturell aristokrati. Dynastins herrar titulerades från 1383 sultaner och från 1517 även kalifer.

Turkiet

I det område som utgör dagens Turkiet har flera historiska riken uppstått, såsom Bysantinska riket och Osmanska riket. Turkiet är en viktig regional makt i denna del av Eurasien med kulturellt och ekonomiskt inflytande i området mellan Adriatiska havet i väster och Kina i öster, Ryssland i norr och Mellanöstern i söder och har kommit att få en ökande strategisk betydelse.

18 procent av Turkiets befolkning beräknas vara kurder, men siffran har även uppskattats vara runt 20 procent. Majoriteten av dessa bor i de sydöstra regionerna i Turkiet. I vissa av dessa utgör kurderna en majoritet av den regionala befolkningen. Turkiet är en sekulär enhetsstat med republikanskt statsskick. Republiken Turkiet upprättades 1923 med Mustafa Kemal Atatürk som dess första president, sedan Osmanska riket upplösts efter första världskriget.

Det första större riket i området var hettiternas, från 1700-talet till 1200-talet f.Kr. De indoeuropeisk-talande hettiterna utvecklade en högkultur från centrala Anatolien. Hettiterriket omfattade under dess storhetstid på 1300-talet f.Kr., förutom nästan hela Anatolien, även stora delar av nuvarande Syrien och norra Irak. Senare blev frygierna dominerande tills deras riket förstördes av kimmerierna på 600-talet f.Kr. De mäktigaste av Frygiens efterföljarstater var Lydien, Karien och Lykien.

Efter en lång period av nedgång och successiva landförluster gick Osmanska riket in i första världskriget som allierad med centralmakterna Tyskland och Österrike-Ungern 1914, och blev slutgiltigt besegrat av ententen.

Efter kriget slöts freden i Sèvres 1920 som dock ersattes av fördraget i Lausanne 1923. Uppgörelsen innebar att det Osmanska riket avskaffades och delades upp och att Turkiet blev en nationalstat.

Ungturkarna var en reformrörelse som växte fram i slutet av 1800-talet i osmanska riket och bland osmanska medborgare i exil. Ungturkarna eftersträvade västerländskt inspirerade reformer och parlamentariskt styre.

De motsatte sig bland annat den osmanske sultanen Abdul Hamid II och ville att den konstitution som hade gällt åren 1876–1878 skulle återinföras. Revolutionen 1908 förde den ungturkiska paraplyorganisationen Kommittén för enhet och framsteg till makten i det osmanska riket. Ungturkarna fick många anhängare bland officerarna i Makedonien.

I Resna startade 8 juli 1908 ett uppror av en ung officer vid namn Niasi bej, med krav om att återställa Midhat Paschas konstitution. En annan ung officer, Enver bej, anslöt sig till honom, och de fick stor framgång i garnisonsorterna. Detta uppmuntrade Kommittén för enighet och framsteg i Saloniki att natten till 23 juli 1908 proklamera att 1876 års konstitution var återställd.

I Osmanska rikets slutskede under första världskriget genomfördes det armeniska folkmordet, det assyrisk-syrianska folkmordet även kallat Seyfo, och det grekiska folkmordet vars syfte var att skapa ett homogent Turkiet. De osmanska ungturkarnas aktioner ledde till tvångsförflyttningar och 300 000 (enligt osmanska arkiv) till 600 000 (enligt Arnold J. Toynbee, en underrättelseofficer i brittiska Foreign Office under första världskriget) eller upp till över 1 000 000 (enligt armeniska källor) armeniers död. Det råder oklarhet i vad som hände. Turkiet menar att det som inträffade inte var ett folkmord, medan Armenien, Sverige, Frankrike, Kanada och många andra länder erkänt folkmordet och flera forskare, och organisationer som International Association of Genocide Scholars (IAGS), världens ledande auktoritet inom forskningen om folkmord, menar att det var ett folkmord.

Ambassador Morgenthau's memoirs of his years in the service of the United States in Constantinople, (today Istanbul), are an important primary historical resource for the study of the dissolution of the Ottoman Empire and the Armenian Genocide. During this genocide, approximately 1,500,000 Armenians living in Anatolia were murdered in an attempt to rid Turkey of its non-Turkish populations. Mr. Morgenthau left Turkey a frustrated man, having done all that he was able through diplomatic circles to halt the murders, to no avail.

An Armenian woman kneeling beside a dead child in a field outside of Aleppo year 1915

Ambassador Morgenthau's Story

By Henry Morgenthau
Ambassador to the Ottoman Empire 1913-1916

LibriVox

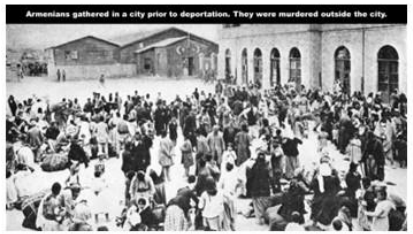

Ambassador Morgenthau´s Story
1913 – 1916

Han blev vittne till denna utrotning och folkrättsbrott mot olika folkgrupper bl a Armenier
LibriVox har en gratis intalad upplaga av hans bok.
Kan sökas hos
Arcive.org

Location: Ottoman Empire
Date : 1915–1917
Target: Ottoman Armenians
Attack type: Genocide, death march, forced Islamization
Deaths: 600,000–1.5 million
Perpetrators: Committee of Union and Progress
Trials: Ottoman Special Military Tribunal

An Armenian woman kneeling beside a dead child in a field outside of Aleppo year 1915

Armenians gathered in a city prior to deportation. They were murdered outside the city.

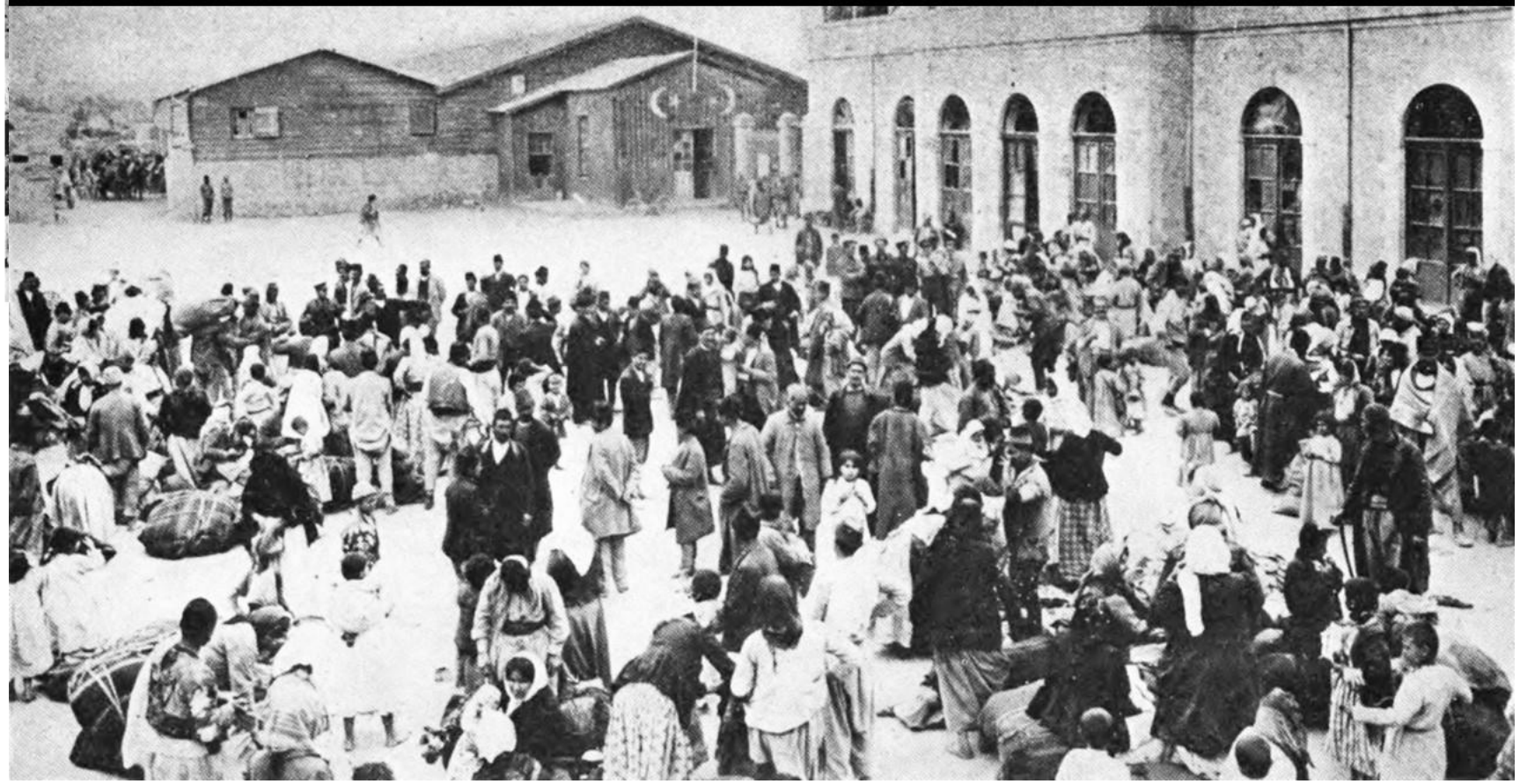

ERDOGAN

Recep Tayyip Erdoğan

är Turkiets president sedan den 28 augusti 2014. Han var tidigare Turkiets premiärminister från den 14 mars 2003 fram till dess att han tillträdde som president. Han var från 2001 till 2014 partiledare för Rättvise- och utvecklingspartiet som han grundade, ett parti som innehar en majoritet i den turkiska nationalförsamlingen. Erdoğan var Istanbuls borgmästare mellan 1994 och 1998. Han utexaminerades år 1981 från Marmara University och var också semi-professionell fotbollsspelare från år 1969 till år 1982.

Erdoğan valdes till borgmästare för Istanbul i de lokala valen den 27 mars 1994. Han avgick från sitt ämbete under tvång och dömdes till fängelse för att han deklamerat en dikt under ett offentlig tal i provinsen Siirt den 12 december 1997, med orden "moskéerna är våra baracker, de troende är våra soldater och minareter är våra vapen". Dikten påstås ha citerats ur en bok publicerad av ett statligt företag och att boken hade rekommenderats till lärare av utbildningsministeriet. Efter sex månader i fängelse grundade Erdoğan Rättvise- och utvecklingspartiet (AKP) den 14 augusti 2001.

Den 1 juli 2014 nominerade AKP honom till sin kandidat i presidentvalet den 10 augusti 2014, varvid han med omkring 52 % av rösterna valdes till Turkiets förste direkt folkvalde president, med tillträde till ämbetet 28 augusti 2014.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:WORLD_ECONOMIC_FORUM_ANNUAL_MEETING_2009_-_Recep_Tayyip_Erdogan.jpg

Erdoğan lämnar sessionen på World Economic Forum 2009, och lovade att aldrig återvända.

World Economic Forum (WEF) är mest känd för den årliga konferens i Davos i Schweiz som samlar några av världens mäktigaste beslutsfattare inom politik och näringsliv. Arrangören för World Economic Forum är en schweizisk ideell stiftelse, med säte i Cologny, Genève. Mötet samlar inflytelserika företagsledare, internationella politiska ledare, utvalda intellektuella och journalister för att diskutera de mest angelägna frågorna för världen inklusive hälsa och miljö. Under World Economic Forum 2009 blev debatten het mellan de båda länderna när konflikten i Gaza diskuterades. Israels president Shimon Peres svarade på Erdogans påståenden, och framförde åsikten om att Turkiet skulle ha gjort samma sak om raketer hade skjutits mot Istanbul. Erdoğan lämnade panelen och anklagade moderatorn för att ge Peres mer tid än alla de andra paneldeltagarna tillsammans.

Syrien

Under Erdoğans mandatperiod har de diplomatiska förbindelserna mellan Turkiet och Syrien förbättrats avsevärt. År 2004 besökte president Bashar al-Assad Turkiet för det första officiella besöket av en syrisk president de senaste 57 åren. I slutet av 2004 undertecknade Turkiets premiärminister Erdogan ett frihandelsavtal med Syrien. Viseringsrestriktionerna mellan de två länderna lyftes under år 2009, vilket orsakade en högkonjunktur i områdena nära den syriska gränsen. Under 2011 har förhållandet mellan de två länderna blivit kyligt och ansträngt, främst på grund av upproret i Syrien 2011–2013.

Erdoğan har gjort flera kontroversiella uttalanden under sin politiska karriär. Han har beskrivit Turkiet som "en nation, en stat, en flagga och en religion, trots att Turkiet är befolkat av många etniska och religiösa minoriteter.

När det gäller kvinnors rättigheter har han lagt skulden på kvinnorna för skilsmässor, och uppmuntrat turkiska kvinnor att ha minst 3 barn för att hålla landet ungt. Kvinnor och feministiska grupper har iscensatt arga protester mot Erdoğan plan att införa nya lagar för att begränsa aborter. Erdoğan sade på en befolkningskonferens att han såg abort som en konspiration för att begränsa sitt lands ekonomiska tillväxt, och sade "Du kan antingen döda ett barn i moderns sköte eller döda det efter födseln. Det är ingen skillnad".

Nyligen uttalade han sig om att Turkiet "inte behöver israeliska turister" och att "vi inte sörjer deras frånvaro".

Synen på armeniska folkmordet

Erdoğan har uttalat sig om att massakern på armenier 1915-1917, utanför Turkiet känt som armeniska folkmordet, inte har ägt rum. I november 2009 sade han att "det är inte möjligt för en muslim att begå folkmord. I december 2008 kritiserade han en kampanj av turkiska intellektuella om att erkänna händelsen och sade "Jag varken accepterar eller stöder denna kampanj. Vi har inte begått något brott och därför har vi inget att be om ursäkt för. Det kommer inte att ha någon annan nytta än att väcka problem och störa vår fred.

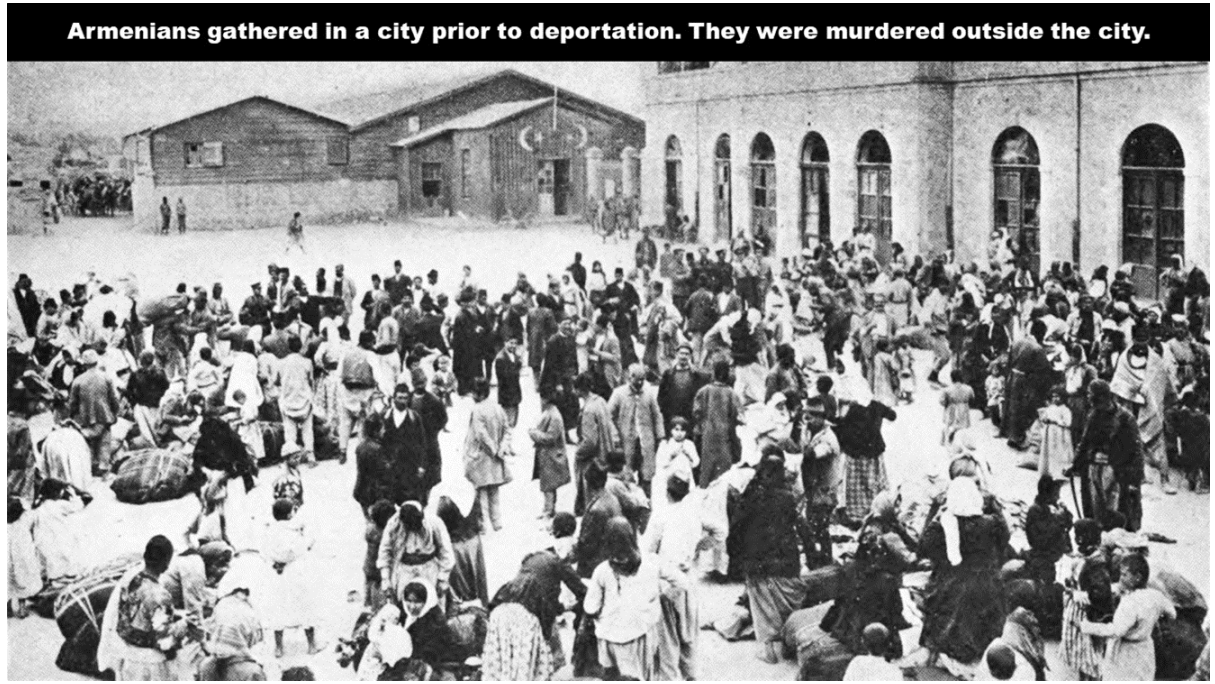

Internationella rankningar Turkiet

Organisation	Undersökning	Rankning
Heritage Foundation/The Wall Street Journal	Index of Economic Freedom 2019	68 av 180
Reportrar utan gränser	Pressfrihetsindex 2019	157 av 180
Transparency International	Korruptionsindex 2018	78 av 180
FN:s utvecklingsprogram	Human Development Index 2018	59 av 189

Sveriges ranking:

Economic freedom (11)
Pressfrihet (3)
Human Development (8)

Den 3 juli faller domen mot de elva människorättsförsvarare som greps i Turkiet för tre år sedan. Åklagarsidan har inte lagt fram några som helst bevis under tidigare domstolsförhandlingar. Trots det riskerar de elva människorättsförsvararna nu upp till 15 års fängelse. aner Kılıç, tidigare ordförande för Amnesty Turkiet, greps den 6 juni 2017 och står nu åtalad för att ha varit medlem i den så kallade “Gülen-rörelsen”, som den turkiska regeringen menar stod bakom det våldsamma kuppförsöket 2016. Utan några som helst bevis anklagas Taner Kılıç för att ha laddat ner appen "ByLock". En app som regeringen menar att “Gülen-rörelsen” använt sig av under kuppförsöket.

Den turkiska regimens förföljelse av Ragıp Zarakolu började redan innan han **kom till Sverige 2013** och han har **efterlysts av Turkiet via Interpol**. **Hans tillgångar och pensionsinsättningar från Turkiet har frysts.** Turkiets begäran om att få honom utlämnad avslogs av Högsta domstolen i Sverige i december 2019.

Journalisten Ragıp Zarakolu har varit verksam som journalist och författare i över 50 år. Han har bevakat Turkiet inifrån och har flera gånger fängslats för sin journalistik. På senare år har han följt president Erdoğans från utsidan. Ragıp Zarakolu bor i Sverige sedan 2013 då han kom hit som fristadsförfattare.

Turkiet fängslar flest journalister i världen.

landet håller fler journalister i fängelse än något annat land i världen – 68 stycken, enligt en sammanställning från New York-baserade CPJ (Committee to protect journalists). Brottet att förolämpa Turkiets president Recep Tayyip Erdogan (på bilden) ger fängelse i minst ett och högst fyra år. För närvarande sitter minst 67 journalister i fängelse i Turkiet, och 4 000 andra hotas av rättegångar.

Fethullah Gülen är en turkisk predikant, tidigare imam, författare och politisk aktivist. Han är grundare av Gülenrörelsen (känd som Hizmet; turkiska för "Tjänsten"). Gülen bor för närvarande i självvald exil i Saylorsburg i Pennsylvania i USA. Hans rörelse var tidigare allierad med Turkiets regeringsparti AKP, men sedan **Erdoğan** år 2013 anklagat Gülen för att ligga bakom korruptionsanklagelser mot Erdoğan och AKP, framförda av poliser och jurister som påstods vara anhängare till **Gülen, blev de ärkefiender** och deras relation har sedan dess varit mycket hatisk. Gülen och hans rörelse anklagades av president Recep Tayyip Erdoğan för att ligga bakom 2016 års kuppförsök.